

Ὁ Μητροπολίτης Μπουένος Άϊρες Ἰωσήφ

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

3-3-25

Χάρισέ μου, Κύριε, μετάνοια:
ἐκείνη ἡ μεταμόρφωση ποὺ ἐπικείται
καὶ με ἀποαρθρώνει,
αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ ποὺ με ἀπογυμνώνει,
αὐτὴ ἡ κίνηση ποὺ με σαρώνει,
αὐτὴ ἡ γνώση ποὺ με ἀποδομεῖ.

Δῶς μου σὲ Σένα νὰ ἐπιστρέψω
ὥστε στὴν πορεία
τίποτα ἀπὸ μένα μὴ μείνει.

Ἄδειασέ με, Κύριε, καὶ ἄς μείνει μόνο
αὐτὴ ἡ Εἰκόνα -σήμερα ρυπωμένη-
ποὺ εἶναι ὁ χαμένος μου Ἐαυτός:
ξανὰ βρές την!
ὥστε ἡ ἀρχικὴ καὶ γνήσια πρόθεση
τὴν νόμιμη τῆς πορείας μέσα μου βρεῖ,
καὶ ἔτσι ὅλες οἱ ἀντανεκλάσεις μου
ἐπὶ δε τέλους νὰ σβήσουν
καὶ μόνο ἀπὸ τὴν Ἀπουσία Σου ἡ λάμψη
-νὰ με καθαρίσει,
-νὰ με θεραπεύσει,
-νὰ με τελειοποιήσει.

Δῶς μου μετάνοια, Πάτερ,
τὸ ἐγὼ μου νὰ παραβλέπεται
-καὶ Σὲ σένα πλέον νὰ διαλυθεῖ-
ἵνα ἐπὶ τέλους Σὲ γνωρίσω,
τὸ ἐγὼ μου γιὰ νὰ ἀρνηθῶ
ἵνα ἐπὶ τέλους Σὲ ἀποδεχθῶ,
Σου τὸ σταυρό νὰ σηκώσω
καὶ νὰ Σὲ ἀκολουθήσω.

Δῶς μου μετάνοια, Φιλάνθρωπε,
ἵνα δύναμαι

ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ μου τὴν φαντασία
νὰ Σὲ ἀπελευθερώσω
καὶ ἐλεύθερα πλέον νὰ μὲ ἀγαπᾷς
-καὶ νὰ Σὲ ποθῶ-
χωρὶς μου τοὺς ὅρους
- περιορισμῶν ἄνευ-,
τῶν ὁρίων μου καὶ προκαταλήψεων ἐκτός,
γιατί

ἡ μετάνοια τῆς θείας ἀγάπης εἶναι
τὸ προοίμιο, ἡ παρακαταθήκη καὶ ἡ ἐγγύηση,
-τὸ ἤδη καὶ τὸ ὄχι ἀκόμα-,
ἡ βέβαιη ἐλπίδα
ὅτι ὅλη ἡ κτιστὴ ἄρνηση
-ἤδη ἀπὸ Σένα ληφθεῖσα-
σὲ πλήρη ἀποκατάσταση γίνεται.